

פתיחה לפרק "האשה בתרא"

רשאים להניח שגופה מתה זו שראו – היא באמת גופתו של אדם זה. ושאלה אחרת היא: עד כמה, ובאלו מקרים, יש לסמוך על האומדנה שאדם מסויים, במצב כריאות מינימאלית מסויימת, אינו יכול לחיות עוד, אף כי לא ראו בפועל את גופתו המתה. בעיות אחרות ביחס ל"עדות אשה" תלויות בשאלה עד כמה יש צורך בעדות ישירה, ובאלו מקרים אפשר לסמוך על עדות עקיפה, שמועה מבוססת, או גילוי דברים שאינו בא בדרך של בירור שאלות אלה לפרטיהן הוא ענינו של פרק זה.

אף פרק זה עוסק ב"עדות אשה", ובעיקר הוא דן בשלשה נושאים:

תחילה ממשיכים ומסכמים כמה דברים שנידונו בפרק הקודם, באשה המעידה על מות בעלה, כיצד יש לנהוג בה כאשר אין ידוע בבירור האם עדיין היא זקוקה לייבום או שהיא מותרת להינשא לכל אדם.

הנושאים האחרים הם בעצם העדות על מותו של אדם. מה כדויק צריכים העד, או העדים, לראות כדי שיוכלו להעיד שאכן מת האיש. שאלה אחת היא שאלת הזיהוי, כיצד ועל פי מה